

[Steen Folke]

Nicaragua, naturligvis er der det, og det har ministeren ved anden lejlighed ikke lagt skjul på. Men jeg vil ikke på nogen måde anfægte, at det også er et reelt motiv for ministeren, at netop de lande vil han gerne forhindre i at ende i armene på Sovjetunionen. Det tror jeg er et helt rigtigt motiv, og jeg kan sige, hr. minister, at jeg er såmænd ikke så frygtelig uenig. Jeg har heller ikke noget ønske om, at disse lande skal drives i armene på Sovjetunionen. Jeg mener, det tjener de lande bedst, at de får mulighed for en selvstændig udvikling, og det gør de ikke, hvis de bliver totalt afhængige af Sovjet. Det gør de vel at mærke heller ikke, hvis de bliver totalt afhængige af de vestlige lande eller imperialismen, for at sige det på en mindre pæn måde. Men jeg har altså intet imod, at man lægger vægt på at støtte netop de lande, tværtimod, hvis ministeren skulle være i tvivl, så hvis vi kan finde hinanden der, synes jeg, det er en flot udgang på denne debat.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Fru Janne Normann ville gerne vide, hvad jeg mente med, at statslånene skulle kunne udnyttes mere seriøst. Der ligger det i det, at det er klart, at når statslånene i høj grad drejer sig om overførsel af kapitalgoder fra Danmark til udviklingslande, så kræves der et vist udviklingsstade, for at man kan modtage de kapitalgoder, det siger sig selv. Derfor er det væsentligt, at man får en lidt bredere kreds af lande at sigte mod.

Lad mig for øvrigt tilføje, at det er i fuld overensstemmelse med de anbefalinger, der kom i den første Brandtrapport, hvor man netop gjorde opmærksom på, at man i udviklingsarbejdet ikke måtte overse de lande, der ikke var de absolut fattigste, som lå lidt højere, men som stadig væk absolut har behov for en udviklingsindsats. Dem må man ikke glemme, og derfor passer de også ind i billedet med den udvidelse af statslånbistandens område, som der her lægges op til.

Så skal jeg for god ordens skyld sige, at hr. Riishøj lagde mig nogle ord og meninger i munden, som jeg absolut ikke havde udtrykt herfra, men det kan vi jo studere med interesse, når vi siden får afskrifterne.

Endelig vil jeg takke hr. Steen Folke, fordi han ikke kun ser skumle hensigter i min motiverden.

(Kort bemærkning).

Riishøj (SF):

Fru Helle Degn nævnte før, at der jo nok ikke var et flertal for at give disse dispensationer eller et flertal mod regeringen for at give en statslånsgrænse og de her bestemte dispensationer til bestemte lande. Nu vil jeg godt spørge det radikale venstre og fru Janne Normann, om de radikale vil være med til at sige: statslånsgrænsen er 795, altså IDA-grænsen, og så giver vi de individuelle dispensationer til eksempelvis Zimbabwe og Nicaragua. Er det noget, de radikale vil støtte? Vil de radikale det, er der et flertal for det, og så falder socialdemokratiets argumentation til jorden.

(Kort bemærkning).

Janne Normann (RV):

Svaret fremgik af mit foregående indlæg, hvor jeg sagde: det vigtigste ved en fast grænse er, at så kender vi til administrationen. I fremtiden har vi mere sikkerhed for, hvordan den bliver forvaltet, derfor vil vi have en fast grænse. Jeg antydede ikke, at vi kunne gå ind på nogen dispensationer.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Forespørgsel nr. F 17:

Forespørgsel til udenrigsministeren:

»Hvilke oplysninger kan udenrigsministeren give folketingsret på grundlag af betænkning nr. 958 om principperne for den danske bistand til udviklingslandene?«

Af Helle Degn (S) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 10/2 83. Fremme af forespørgslen vedtaget 11/2 83).

Begrundelse

Helle Degn (S):

På baggrund af Ole Bang-rapporten har vi fundet, at det var vigtigt at få fastslået principperne for vores bistandspolitik, at man er indstillet på, at sigtet med vores bistandspolitik er at skabe varige forbedringer for de fattigste befolkningsgrupper og lande, og at man er indstillet på ikke i de nærmestkom-